ונגמר עון עון מחטאת דאהרן . תימה לרשב"ם ז"ל ליסמוך מעון דפיגול *וממילא נימא דיסרף מיד וי"ל דבלתו הכי ליצטריך למיכתב עון בפיגול דבפרק שני דזבחים (דף כח:) יליף נמצמת דאיתיה בחולין כו' . **אבל** בפיגול כרת עון עון מטמא : תימה לרשב"ם ז"ל נילף סולהו ממצמת ואמאי לריך הלכתא ואומר ר"י דה"ל מה שטהג בחולין הוי חומרא *הואיל ומעשה חול אתעביד ביה וא"ת ונילף קל וחומר מתרומה דבעי שריפה וי"ל דאיכא למיפרך מה לתרומה דאסורה לזרים תאמר בקדשים קלים דשרי . רשב"ם : **לאחר** זריקה מחלוקת. פירוש אף לאחר זריקה דאי דוקא בדם ובבעלים מאן קתני לה : **רבי** יוחנן בן ברוקה ורבי נחמיה אמרו דבר אחד . וא"ת דילמא לעולם רבי נחמיה ברבנן ס"ל דבעו עיבור צורה ומחטאת אהרן שנשרף מיד מפני אינות הורלת שעה היתה דעדיין לא פירש להם עיבור צורה כדפירש בקונטרס ואומר רשב"ם דלפי מה שפירש ר"י דסברא דפסול בעלים בעי עיבור צורה אתי שפיר דהכא לא שייך הורלת שעה היתה דאינות הוי פסול בעלים ומסברא בעי עיבור צורה ולעיל דקאמר הורלת שעה היתה קסבר דמפני טומאה נשרפה : ורבה

נשפך דמה יצא דמה חוץ לקלעים דקיימא לן בשריפה מנלן נפקא לן מדר"ש דתניא* ר"ש אומר °בקדש באש תשרף לימד על חטאת ששריפתה בקודש אין לי אלא זו בלבד שאר פסולי קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים מנין ת"ל (וכל) בקדש באש תשרף אשבחן קדשי קדשים קדשים קלים מנלן אלא *כל פסולו בקדש בשריפה לא שנא קדשים קלים ולא שנא קדשי קדשים גמרא גמירי לה וחטאת דאהרן *משום מעשה שהיה כך היה ולתנא דבי רבה בר אבוה *דאמר אפילו פיגול טעון עיבור צורה מנא לן יליף עון עון מנותר ונילף עון עון מחטאת דאהרן אמר לך חטאת דאהרן כי האי גוונא נמי עיבור צורה לדורות בעיא והתם הוראת שעה היתה השתא דאמרינן כל פסולי דקדש בשריפה לא שנא דקדשי קדשים ולא שנא קדשים קלים גמרא גמירי לה בקדש באש תשרף למה לי ההוא מבעי ליה ששריפתה בקדש °והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף למה לי ההוא לגופיה איצטריך סד"א כל פסולי דקדש כגון לן דמה ונשפך דמה ויצא דמה ונשחטה בלילה דבשריפה דליתנהו בחולין אבל נטמא דבחולין נמי מפסיל אימא הואיל ואיתעביד ביה עובדין דחול אימא לא תיבעי שריפה ותיסגי ליה בקבורה קמ"ל : °נטמאו הבעלים או שמתו תעובר צורתן וכו' : אמר רב יוסף מחלוקת שנטמאו בעלים אחר זריקה דאיתחזי בשר לאכילה אבל נטמאו בעלים לפני זריקה דלא איתחזי בשר לאכילה דברי הכל ישרף מיד מיתיבי *זה הכלל כל שפסולו בגופו ישרף מיד בדם ובבעלים תעובר צורתו ויצא לבית השריפה קתני בעלים דומיא דדם מה דם לפני זריקה אף בעלים לפני זריקה אלא אי איתמר הכי איתמר °מחלוקת שנטמאו בעלים לפני זריקה דלא איתחזי בשר לאכילה דהוה ליה כפסולו בגופו אבל נטמאו בעלים לאחר זריקה דאיתחזי בשר לאכילה דברי הכל פסולו מחמת דבר אחר ובעיא עיבור צורה ורבי יוחנן אמר אף לאחר זריקה נמי מחלוקת ואזדא ר"י לטעמיה דאמר רבי יוחנן ר"י בן ברוקה ור' נחמיה אמרו דבר אחד ר' יוחנן בן ברוקה הא דאמרן ר' נחמיה מאי היא *דתניא ר' נחמיה אומר מפני אינות נשרפה זו לכך נאמר °כאלה והא אינות כלאחר זריקה הויא וכי אשתרוף לאלתר (*נשתרוף) רבה

נשפך דמה. דאין כאן זריקה ולא הותר הבשר : **וכן יצא דמה.** דמהאי פנימה לעיל נמי נפקא דמיפסיל אף הדם ביציאה : **דקיימא לן דכל שני בשריפה.** בכל הגמרא אנו מוצאין בכל פסולי קדשים יצאו לבית השריפה ומנלן מקרא : **בקדש.** בעזרה : **פסולי תורה אור שאר קדשים.** שמחיצתן בבשרותן בעזרה דכתיב בהן (ויקרא ו) בחצר אהל מועד ואימורי קדשים קלים שנפסלו דבבשרותן היתה חומת העזרה מחיצתה דהא הקטרה בעו מנין שאף כשנפסלו תהא שם שריפתן ולהכי נקט אימורים דאי נימא בשרן של קדשים קלים דנאכל בכל העיר שריפתן נמי בכל העיר כדתנן *שורפין אותו בחצרותיהן או על גגותיהן : **קדשים קלים** - דבעי שריפה כלל בשאר פסולין חוץ מטומאה מנלן ומטומאה ליכא למילף דשאני טומאה דפסלה אף בתרומה ומעשר : **סלכתא גמירי לה.** וחטאת דאהרן לא איצטריכא לפרושי בה שריפה בחיצוניה ובילתה אלא מעשה שהיה הוא לאשתעי ולקמן פריך והבשר אשר יגע בכל טומא למה לי : **אפי' פיגול.** שפסולו בגופו טעון עיבור צורה והא דתנא דרבה בר אבוה לא איתפרש מהיכא : **מנא ליה.** דבעי עיבור צורה פשיטא לן דטעמא משום דגמר עון עון מנותר כתיב בפיגול (סא ז) והנפש האוכלת ממנו עונה תשא וכתיב בנותר (שם יט) ואוכליו עונו ישא והאי קרא בנותר מוקמינן ליה בבריתות (דף ה.) בגזרה שוה כתיב כי את קודש ה' חילל וכתיב ונכרתה את הנותר בחשא לא יאכל כי קודש הוא וגמר פיגול מנותר מה נותר כבר עובר צורתו אף פיגול צריך שתעובר צורתו ולגמר מנותר ליגמרי' מחטאת דאהרן שנשרפה בו ביום דכתיב ביה נמי עון ואותה נתן לכם לשאת את עון העדה ומשה הודה להם דכתיב וייטב בעיניו : **כי אפי' גוונא.** אין למאן דאמר בזבחים מפני אינות נשרפה אין למאן דאמר מפני טומאה נשרפה לדורות בעיא עיבור צורה והולרת שעה היתה שנשרפה לבו ביום : **שנשרפתן בקדש.** שלריך לשורפן בעזרה: (גא) **מעשה חול.** שלא נזכרו ונטמאה נתחללה והוזלה בקדושתה : **ותיפני לה בקבורה.** לגוזמה מן הענין שלא יאכלוה כלבים : **מחלוקת.** דקאמר תנא קמא פסולו מחמת דבר אחר הוא ובעי עיבור צורה כגון שנטמאו הבעלים אחר זריקת הדם דנעשו כל עבודות הדם בהכשר : **אכל נטמאו קודם זריקה.** דרחמנא דחייה לפסח שני גמלאת זריקה שלא בבעלים וה"ל פסולו בגופו דזריקה פסולה היא ויפרש מיד בי"ד : **בדם.** כגון נטמא הדם או נשפך לארץ : **מחלוקת לפני זריקה.** התם פליג ר' יוחנן בן ברוקה דאשיב ליה פסולו בגופו ותנא קמא סבר מ"מ לא בא פסול זה אלא מחמת דבר אחר ורבי יוחנן אמר אף לאחר זריקה נמי מחלוקת : **מפני אינות נשרפה.** חטאת דאהרן שהיו אוכלין ואסורין לאכול בקדשים דכתיב (דברים כו) לא אכלתי באוני ממנו ואתו קדשים בקל וחומר ממעשר : **לכך נאמר כאלה.** ותקרלה אותי כאלה שאני אונן והיאך הייתי אוכל קדשים למשה פלטוה לאמר להם קחו את המנחה הנותרת מאשי ה' ואכלוה באינות והיה סבור שאף החטאת תאכל באינות כמנחה ואמר לו אהרן שמא לא שמעת אלא במנחה זו שהיא קדשי קדשים ליום שמיני של מלואים נלעוות אותה מנחה ואף אני מודה לך בשעיר נחשון ושעיר של יום דכתיב (ויקרא ט) ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת שהם קדשי שעה חובה ליום ואכילתן [מותר] לאונן אבל חטאת זו שעיר ר"ח הוא וקדשי דורות הן ואסורין לאונן ור' יהודה פליג עלה התם ואמר מפני טומאה נשרפה שנטמאת באונס והאי כאלה דליש ליה אמאי דקאמר משה לאהרן שמא מתוך לערך פשעת בה ונטמאת וקאמר ליה אהרן למשה כך אני בעיניך שאני מבזה קדשי קדשים אלמלי קרא אוני כאלה וכאלה לא הייתי מבזה אונן : **שכי נרפינן והא אינות כלאחר זריקה היא.** שאפי' מתו נדב ואביהוא לפני זריקה אין הזריקה נפסלת בכך דחטאת לא דמיא לפסח דעיקרו לאכילה דאילו חטאת לא חייסינן לאוכלין דידה דלכפרה אתיא ואכל ישראל שהיו רואין ואם מפני שהקריבוה באינות ונפסלה לאונן שעבד חילל לא הדיוטים הקריבוה כי אם אהרן עצמו וקיימא לן (יומא דף יג:) כהן גדול מקריב אונן ואינו אוכל והכי אמרינן בזבחים (דף קא:) ודרשינן הן היום הקריבו דקאמר ליה משה לאהרן דילמא באינות הקריבתיה ופסלתיה ועל כן שרפתם אותה א"ל אהרן הן היום וכי הם היום הקריבו דפסל בהו אינות אני הקרבתי דלא פסלה בי אינות ושריפה מיד הואי בלא עיבור צורה ומדקאמר ר' יוחנן בן ברוקה אמרו דבר אחד אלמא ס"ל דפלוגתא דמתניתין אף כשנטמאו לאחר זריקה דעבודות דם נעשו בהכשר ואפילו הכי ישרף מיד מפני שאין מי שיאכלנו כי חטאת דאהרן לא היה לה פסול אחר אלא שלא היו לה אוכלין . וספרים כתב בהו והא אינות לאחר זריקה הואי וקשיא לי מנלן הא הלא לא נתפרשו בפרשה אלא

לעיל דף כד.

[לעיל פא:]

[עיירוכין סה: וש"נ]

לעיל דף לד: [עג: מנחות כ:]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שנשרפתן וכו'. בעזרה הס"ל ואחר כך מ"ה עובדין דחול מעשה חול :

לעיל לד: עג: [תוספתא פ"ו]

זבחים דף קא.

[ל"ל אשתרוף]

גי' רש"ל ומסברא

עט א מיי' פי"ט מהל' פסולי מוקדשין הלכה ח :

פ ב ג מיי' פ"ד מהל' ק"פ הלכה ג :

גרלה דדכור אחר הוא ומלת הואיל הוא התחלת דכור

רבינו חננאל

או נשפך או יצא דמה חוץ לקלעים דקיימא לן בשרפה מנא לן ואתינן לאפוקה סדר' שמעון דתני בקדש באש תשרף דכתיב בחטאת לרבות כל פסולי קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים שהן בשרפה פסולי קדשים קלים עצמן מנין ולא אשכחן ראיה מן תתורה ואשיקנא אלא כל פסול קדש בשרפה הלכתא בגירי לה וחטאת דאהרן מעשה שהיה אתא לאשמעינן: ורבה בר אבוה דתני אפילו פגול טעון צורה כלומר אינו נשרף מיד אלא עד שתעובר צורתו אמר לך אפי' כעין חטאת לדורות צורה בעיוחטאת דאהרן הוראת שעה היתה ולא שיהיה דבר זה נוהג לדורות : אמר רב חסדא מחלוקת ת"ק ור' יוחנן בן ברוקה בשנטמאו הבעלים או שמתו שוה אומר תעבר צורתו וזה אומר ישרף מיד בשמתו או נטמאו הבעלים לאחר זריקה דאיתחזי בשר לאכילה אבל לפני זריקה דלא איתחזי בשר לאכילה בלל דברי הכל ישרף מיד איתבינן עלה וחזר ואמר אלא הכי איתמר אמר רב חסדא מחלוקת שנטמאו או שמתו לפני זריקה דלא איתחזי בשר לאכילה בלל דהוי ליה(כי)אסלו בגופו אבל לאחר זריקה דברי הכל בעי צורה'ור' יוחנן אמר לאחר זריקה נמי מחלוקת כי היכי דלא תקשה לך הא תיובתא דאותבינן על רב חסדא ולא אשכח לה פירוקא : ואזדא ר' יוחנן לטעמיה דאמר ר' יוחנן ר' נחמיה ור' יודן בן ברוקה אמרו דבר אחד דאפי' פסול הובחים בבעלים ישרף מיד ר' יוחנן בן ברוקה הא דתני' ר' נחמיה דתניא ר' נחמיה אומר מפני אינות נשרפה לכך נאמר כאלה ואינות לאחר זריקה הואי ושרפה מיד הואי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com